

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
BŘEZEN 2021

HORÁŇ ČERANŮV – MARIÁŇSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL – MARGRÉT – P. MARIE

JAKUBOVICE – SV. ANTONÍN

DOLNÍ ČERANŮV – SV. JIŘÍ

PETROVICE – SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERNEŘOVICE – SV. JÁN KRÉTEL

Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice (2. 2. 2021)

Obřad pověření k výpomoci donášení sv. přijímání nemocným (14. 2. 2021)

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – BŘEZEN 2021

1. po	sv. Albín		Bedřich
2. út	sv. Anděla od Kříže		Anežka
3. st	sv. Kunhuta		Kamil
4. čt	sv. Kazimír		Stela
5. pá	sv. Teofil (Bohumil)		Kazimír
6. so	bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav)		Miroslav
7. ne	sv. Perpetua, sv. Felicita (Blažena)	3. postní	Tomáš
8. po	sv. Jan z Boha		Gabriela
9. út	sv. Františka Římská		Františka
10. st	sv. Jan Ogilvie		Viktorie
11. čt	sv. Eulogius z Kordoby		Anděla
12. pá	sv. Kvirin		Řehoř
13. so	sv. Patricie (Vlasta)		Růžena
14. ne	sv. Matylda	4. postní	Rút, Matylda
15. po	sv. Longin		Ida
16. út	sv. Heribert		Elena, Herbert
17. st	sv. Patrik		Vlastimil
18. čt	sv. Cyril Jeruzalémský		Eduard
19. pá	sv. Josef	slavnost	Josef
20. so	sv. Archip		Světлана
21. ne	sv. Serapion	5. postní	Radek
22. po	sv. Epafrodit		Leona
23. út	sv. Turibius z Mongroveja		Ivona
24. st	sv. Kateřina Švédská		Gabriel
25. čt	sv. Dismas	slavnost Zvěstování Páně	Marián
26. pá	sv. Kastulus (Haštal)		Emanuel
27. so	sv. Rupert		Dita
28. ne	sv. Rogát	6. postní	Květná Soňa
29. po	sv. Ludolf (Slavomil)	pondělí sv. týdne	Taťána
30. út	sv. Jan Klimak	úterý sv. týdne	Arnošt
31. st	sv. Balbína	středa sv. týdne	Quido

Použité fotografie:

Titulní strana: Sv. Josef – vitráž v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné; foto T. Bednář

Str. 2, 5, 19: fotografie ze mší sv.; foto T. Bednář

Str. 20: Kostel sv. Jiří, únor 2021; foto F. Mareš

POUTNÍKOVÉ POSELSTVÍ:

Moji milí, sestry a bratři, pokračujeme v malém ohlédnutí za minulým rokem, tzv. „silvestrovským hlášením“ ☺.

CO SE DĚLO VE FARNOSTI V ROCE 2020

Tento rok se nesl ve znamení koronaviru a spousty omezení.

Na začátku roku byla jmenována nová pastorační a ekonomická rada, která se do mého nástupu sešla jednou, a pak od 1. 8. 2020 hned třikrát ☺! Jelikož jsem tady první půl rok nebyl, tak zde nebudu o tomto půl roku psát.

V srpnu jsme se několikrát setkali ve čtvrteční podvečer na fotbale v Petrovicích. Byl to pro mě zážitek, když podvakrát přišlo 70 lidí!!! Neuvěřitelné. Farnostsnu.cz ☺ Poprvé nás i většina hrála! (Kromě dětí a mládeže tatínci, maminky a dědové.) Podruhé už otevřeli petrovickou hospůdku, a tak nás 30 hrálo a 40 pilo, ale vo to jde... se sejít, pobejt spolu... být vděčný jeden za druhého... ☺. I jsme tak nějak tušili, že tato setkávání nám už brzy nebudou třeba zase umožněna, a tak jsme s vděčností nasávali jedinečnost a krásu přítomného okamžiku a radost z toho, že můžeme být spolu. V září nám vyšlo ještě jednou se sejít v Orlovně na florbale, pak už bohužel začaly vládní zákazy...

Ale dobrá zpráva je, že v tom chceme pokračovat a Orel nakoupil brány, masky, hokejky, takže i po této stránce jsme připraveni, jen čekáme na dovolení vlády ☺.

Tímto také děkuji místní organizaci Orel za tuto podporu a za zapůjčování židlí, stolků, možnost používat WC a těším se, že budeme moci v budoucnu více využívat jejich prostory k setkávání. Také jim děkuji za zapůjčení přímotopů na faru a do presbytáře kostela. Díky Vám mohu i já zplna hrdla zapět, že díky Vám: „*K nebesům se orla vzletem*“, tj. přeloženo je mi tady dobře a neumrzl jsem díky Vám na faře ani v kostele, takže mohu skoro létat, minimálně se zvednou od nezamrzlé židle. Díky, díky, díky ☺!!!

Ve čtvrtek 10. 9. proběhla mše svatá na zahájení školního roku a pak opékání na farní zahradě, také s vděčností vzpomínám.

V sobotu 19. 9. jsme vyjeli na farní výlet, nakonec kvůli začínající druhé vlně koronaviru „jen“ ☺ dvěma autobusy, protože se lidé začali odhlašovat. Bylo nás kolem 100. Navštívili jsme mou rodnou farnost Mříčná, která je za hodně kopců a hodně řekami, takže po cca 3 hodinách cesty jsme tam až dojeli a slavili jsme v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské mši svatou, krátce si prohlédli Jilemnicki a naobědvali jsme se pod jilemnickou radnici, dále jsme pokračovali přes mou rodnou obec Peřimov na mariánské poutní místo litoměřické diecéze Bozkov. Zde jsme si prohlédli kostel a poté jsme se zchladili v bozkovských dolomitových jeskyních a pak přes výhledy na Český ráj a přes také mé bývalé působiště, přes obec Slatiny s krásným kostelem, přes Vysoké Veselí, kde jsem bydlel a kde je výjimečné zasvěcení kostela sv. Mikuláši Toletinskému. Zastavili jsme na Loučné Hoře, kde jsme si prohlédli dřevěný kostel a upalovali jsme domů. Potkali jsme se s Krkonošemi, s Jizerskými horami a Českým rájem.

4. října proběhlo už v rouškách první svaté přijímání a pak začala omezování jako zákaz zpěvu, nemožnost navštěvovat mše apod.... Zkoušeli jsme také vysílat z našich kostelů online přenosy od 25. října do 3. prosince. Teď je nám vláda vstřícnější, a tak v pátem, nejpřísnějším, stupni PES, nás může být 10 % obsazenosti kostela, takže se můžeme takto scházet. Tak jak říkám: radši šest mší na živo pro Vás, než jednu mši online 😊. Vycházel farní časopis Poutník, od listopadu v menším počtu výtisků, ale s barevnou obálkou. Do této doby jich hodně zbývalo. Ve farnosti také proběhla anketa s prosbou o vyjádření se farníků k obsahu časopisu.

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2021?

V roce 2021 budeme ještě omezeni koronavirem, ale snad budeme moci nějak oslavit společné Velikonoce, na slavnost Těla a Krve Páně 6. června je zatím počítáno, dá-li Pán, s prvním svatým přijímáním, na které je přihlášeno 10 dětí ze 3. třídy a které snad budou co nejdříve představené farnosti, letos asi online. Z Petrovic to jsou tři: Pavel Okrouhlický, Jiří Stříbrný a Ondra Marek, z Dolní Čermné krásných šest: Jiří Svoboda, Matyáš Svoboda, Jan Kot, Markéta Vávrová, Filip Šebrle a Sára Brokešová. Také se s námi online výuky účastní a rád by přistoupil k první svátosti smíření a k prvnímu svatému přijímání Matyáš Kotyza z České Heřmanice, farnost Horní Sloupnice, babičku má v Petrovicích a ve farnosti nemají náboženství.

Dá-li Pán a mistři truhláři 😊, tak snad už v březnu by mohla být v Dolní Čermné vzadu v kostele umístěna nová zповědní místnost. Projektu se ujal pan Ing. Svoboda a našli jsme štědrého sponzora, který nám daroval celých 280.000 Kč. Samotné zhotovení provádí firma pana Jana Svobody.

Také jsem byl překvapený, že z 5 kostelů se zde ve 3 slouží zády k lidu, ač 2. vatikánský koncil skončil již před 55 lety, tak k mé velké radosti se pastorační rada nebránila 😊, a tak snad i v tomto roce budou nové oltáře v Petrovicích a na Mariánské hoře. Bohu díky máme sponzory. V Petrovicích na tento účel už i probíhá sbírka v kostele.

V březnu budeme prožívat dobu postní. 19. března si připomeneme slavnost sv. Josefa a 25. března slavnost Zvěstování Páně. Obě bohoslužby slavíme v bílé liturgické barvě. 28. března oslavíme v červené barvě Květnou neděli. Touto slavností začíná Svatý týden. Ať vše hezky prožijete! Jsem rád s Vámi. Srdečně Vám žehnám!

Váš otec Jan 😊+

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatky z apoštolského listu papeže Františka
PATRIS CORDE (otcovským srdcem)

O sv. Josefu a jeho lásce k Ježíši; 8. prosince 2020

Apoštolský list u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve; výňatek druhý.

1. Milovaný otec

Velikost svatého Josefa spočívá v tom, že byl Mariiným snoubencem a Ježíšovým otcem. Stal se tak „služebníkem všeobecného záměru spásy“, jak říká sv. Jan Zlatoústý. Svatý Pavel VI. podotýká, že jeho otcovství se konkrétně vyjadřovalo tím, že „učinil ze svého života službu, obětoval mu mysteriu vtělení a souvisejícímu vykupitelskému poslání, použil moc, která mu patřila podle Zákona ve Svaté Rodině, aby cele odevzdal sebe, svůj život a svoji práci, přetvořil svoje lidské povolání k rodinné lásce v nadlidskou oběť sebe, svého srdce a všech schopností, v lásku danou do služeb Mesiáše, vyrůstajícímu v jeho domě“⁸).

Vzhledem k této roli v dějinách spásy je sv. Josef otcem, jehož křesťanský lid vždycky miloval, o čemž svědčí fakt, že je mu na celém světě zasvěceno mnoho kostelů; četné řeholní instituty, bratrstva a církevní uskupení se jím inspiroují a nosí jeho jméno, že se od věků k jeho cti slouží různé pobožnosti. Mnoho svatých bylo jeho horoucími ctiteli, mezi nimiž sv. Terezie z Avily, která si jej zvolila za svého přímluvce a prostředníka, často mu svěřovala sebe a dostávala všechny milosti, o něž prosila, a na základě svých zkušeností pak k této pobožnosti vybízela druhé⁹). V každé knížce pobožností lze nalézt nějakou modlitbu ke sv. Josefu, zvláště výzvu, jež je mu adresována každou středu, a po celý měsíc březen, který je mu tradičně zasvěcen¹⁰).

Důvěru lidu ke sv. Josefu shrnuje výraz: „Ite ad Ioseph, který spadá do doby hladu v Egyptě, kdy lidé žádali chléb od faraóna, který jim odpověděl: »Jděte k Josefovi. Co on řekne, udělejte« (Gn 41,55). Jednalo se o Josefa, Jakubova syna, kterého bratři ze žárlivosti prodali (srov. Gn 37,11-28) a který se podle biblického příběhu stal správcem Egypta (srov. Gn 41,41-44).

Jako potomek Davidův (srov. Mt 1,16-20), z jehož rodu se měl narodit Ježíš, podle příslibu daného Davidovi skrze proroka Nátana (srov. 2 Sam 7), a jako snoubenec Marie z Nazaretu, je svatý Josef spojnicí mezi Starým a Novým zákonem.

pro Poutník připravil -zj-

⁸) Pavel VI., Homilie, 19. března 1966

⁹) Kniha života, 6, 6-8

¹⁰) Přes čtyřicet let se denně po ránu modlím: „Vznešený patriarcho, svatý Josefe, který můžeš učinit to, co je nemožné, pospěš mi na pomoc ve chvílích neklidu a těžkostí. Přijmi pod svou ochranu obtížné a svízelné situace, které ti svěřuji, aby došly šťastného konce.... Poněvadž s Ježíšem a Marií můžeš všechno, ukaž mi, že tvoje dobrota je tak velká jako tvoje moc. Amen.“

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Bohoslužba k výročí Visegrádské skupiny ve Věčném městě (*Vatikán; 16. 2. 2021*)

15. února uběhlo přesně 30 let od založení Visegrádské skupiny. Arcibiskup Jan Romeo Pawłowski, stojící v čele třetí sekce státního sekretariátu, sloužil při té příležitosti mši v Bazilice sv. Petra za účasti velvyslanců Visegrádské čtyřky.

Nejstarší řeholnice světa vyhrála boj s Covidem (*Francie; 10. 2. 2021*)

Nejstarší obyvatelka Evropy, sestra André Randonová, 11. 2. 2021 oslavila 117. narozeniny a právě vyhrála boj s koronavirem. Podle pečovatелů za nejtěžší věc považovala nemožnost účastnit se mši svatých.

Zasvěcený život je školou trpělivosti (*Vatikán; 2. 2. 2021*)

Svátek uvedení Páně do chrámu je i Dnem zasvěceného života. Papež František tradičně zve řeholníky a řeholnice ke slavení liturgie v Bazilice sv. Petra.

Nové dekrety Kongregace pro bohoslužbu a svátosti (*Vatikán; 2. 2. 2021*)

První se týká zápisu nezávazných památek u tří učitelů církve do všeobecného římského kalendáře, druhý rozšiřuje červencovou liturgickou památku sv. Marty rovněž na její dva sourozence: Lazara a Marii.

Papež: Násilí na ženách je zbabělost a úpadek lidstva (*Vatikán; 1. 2. 2021*)

Apoštolátu modlitby vysílá důrazný signál proti různým typům násilí, páchaného na ženách. Papež takové činy označuje za „zbabělost a úpadek celého lidstva“ a žádá, aby společnost chránila jejich oběti a naslouchala jejich utrpení.

Papež promluvil ohledně anulace církevních sňatků (*Vatikán; 30. 1. 2021*)

František přijal členy Apoštolského tribunálu Římské rotý. Věnoval tématu křesťanského manželství, jeho platnosti, otázce dobra, které představuje rodina, a tématu dětí. AT je nejvyšším církevním soudem pro případy odvolání v oblasti anulace církevních sňatků.

Nejstarší vyobrazení svatého Tomáše Akvinského (*Florence; 28. 1. 2021*)

Po pěti stoletích bylo zpřístupněno snad nejstarší zobrazení tohoto učitele církve a patrona katolických škol, skrývalo se pod vrstvou omítky v bazilice Santa Maria.

V Německu pokračuje debata o asistované sebevraždě (*Berlín; 26. 1. 2021*)

V německé evangelické církvi neustává diskuse o možnosti asistované sebevraždy v církevních nemocnicích; nezávislí teologové jsou proti.

150 let od mariánského zjevení v Pontmain (*Francie; 20. 1. 2021*)

Francouzská církev letos slaví 150. výročí zjevení v Pontmain. Jde o jedno z pěti církví oficiálně uznaných zjevení Matky Boží v této zemi. P. Maria se ukázala 17. ledna 1871 čtyřem dětem v chudé vesničce v západofrancouzském regionu Pays de la Loire.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 22

Když se páter Smith šel v roce 1919 na svátek svatého Ondřeje pomodlit do hlavního presbyteriánského (dříve katolického) kostela, nebylo dosud v zemi známky náboženské obrody, ačkoli poletovalo světem dosti kultury: nový román od Hugh Walpola a Abraham Lincoln od Johna Drinkwatera v Lyrickém divadle, a kdekdo říkal, že Německo musí platit, a stávka železničářů byla uspokojivě urovnána a slečna Lee Whitová zpívala v revuích chraptivé písničky, oh, má milá, pod tvým oknem tiše teskním, ale to všechno neznamenalo, že Bůh opět přichází v moci a slávě, anebo, což pokládal otec Smith ještě za důležitější, že lidé se vracejí po kolenou k Bohu, pokorně a zkroušeně. Když se tedy pomodlil za Skotsko, aby mu Bůh vrátil světlo, které ztratilo, modlil se také za celý svět a za jeho vládcy a za Arnolda Benneta, H. G. Wellse a Horatia Boltonsleye, aby jim Bůh dal moudrost a rozum, když píše své články do novin.

Když otec Smith vycházel, stál pastor se svým cylindrem u vchodu. Pozdravili se přátelsky, a když promluvili o počasí, o nových vzorných domech pro dělníky a panu Bonaru Lawovi, zeptal se se ho otec Smith znenadání, pozoruje-li v své náboženské obci nějaké náboženské probuzení.

„Bojím se že ne, otče,“ odpověděl pastor. „Doufal jsem jako vy ve veliké věci, ale zdá se, že zkrátka nemají přijít.“

„Rád bych věděl, není-li to tím, že lidé žili poslední léta příliš v davech,“ řekl páter Smith. „Všiml jsem si, že intelligence každého lidského shromáždění klesá úměrně s množstvím přítomných. Snad je tomu tak i se zbožností. Snad bychom ho měli chápat doslova, když praví: ‚Kde jsou dva nebo tři shromáždění v jménu mém, aj, tam jsem já uprostřed nich.‘ Snad chtěl říci, že kde je jich shromážděno šest nebo sedm, třebas v Jeho jménu, je On méně uprostřed nich. Buď jak buď, jisto je, že kde jsou shromážděny velké davy lidí, On není uprostřed nich, anebo je-li, že si ho dav nevšímá.“

„Ale to snad tehdy, když nejsou shromáždění v Jeho jménu,“ řekl pastor.

„Jsme-li opravdu křesťany, nemělo by být příležitosti, abychom nebyli shromáždění v Jeho jménu,“ řekl kněz. „Měl by být v našich tančírnách a divadlech právě jako v našich kostelech. Ale my se bojíme být v davu sebou samými, protože se bojíme, že bychom se nepodobali svým bližním nebo své představě o nich, a naši bližní se bojí, že by se nepodobali tomu, co my si o nich představujeme. A tak se každý tváří, že je méně zbožný, méně ctnostný, méně čestný, než je ve skutečnosti.“

„Použiji s vaším dovolením toho, co jste řekl, jednou na kázání,“ řekl pastor.

„Já tomu říkám moderní pokrytectví,“ dodal páter Smith. „Za starých časů předstírali lidé, že jsou lepší než ve skutečnosti, kdežto nyní předstírají, že jsou horší. Za starých časů říkal muž, že chodí v neděli do kostela, i když nechodil, kdežto nyní říká, že chodí hrát golf, a byl by velmi nešťasten, kdyby jeho přátelé objevili, že ve skutečnosti byl v kostele. Jinými slovy, pokrytectví, jak napsal jeden francouzský autor, bývalo daní, kterou platila neřest ctnosti, nyní však je daní, kterou platí ctnost neřesti; a to je, jak se domnívám, stav mnohem vážnější, neboť to znamená, že už

nemáme odvahu být v soukromí čestnými lidmi, nýbrž že se i uvnitř měníme ve fasády, které stavíme pro lidskou bázeň navenek.“

Pastor neodpověděl, ale otec Smith si všiml, že se nad jeho řeči zamyslel. Před nimi stály nad schody dvě dívky, jejichž krátké sukně, rozvívané větrem, právě zakrývaly kněžím pohled na stromy na kraji statku Dugalda Ippecacuanhy.

„Jim nemůže ani cítit tyhle věci,“ řekla jedna. „Je vůbec strašnej – však víš, co chci říct.“

„Vím. Alex je taky ten typ.“

„Je to legrační, co?“ řeklo první děvče.

„Je ovšem něco jinýho jíst ryby obyčejným nožem anebo nožem na ryby,“ řeklo druhé děvče.

Postávaly ještě chvíli, zevlujíce dolů na město. Trigonometrie jejich tkaniček, stuh a spon se rýsovala křížem krážem pod jejich průsvitnými blůzami jako kolejnice na velkém nádraží.

„Nu, tě pic,“ řeklo první děvče.

„Tě pic,“ odpovědělo druhé. Sestupovaly po schodech každá na jinou stranu a jejich zadečky se vrtěly moudřeji než Aristoteles.

„Slyšel jste to?“ řekl páter Smith. „Stydí se říct ‚sbohem‘, protože to něco znamená; říkají ‚tě pic‘, což je jednak nejohavnější slovo, které znám, a jednak neznamená a nemá znamenat naprosto nic. Brzo nebudou schopny *cítit* ‚sbohem‘ nebo ‚buď zdráva‘ nebo vůbec nějaký slušný lidský cit.“

„Jsou to moderní dívky, jak se říká,“ poznamenal pastor.

„Chcete říci pohanské,“ řekl kněz a potom se nahlas zasmál, aby si snad pastor nemyslel, že jeho chuti a nechuti jsou příliš škarohlídkové a nesmířitelné.

z knihy B. Mashalla „Plná slávy“ vybral -zj-

Boží muka

Kamenný kříž omšelý věkem
sklání se na stranu, porostlý mechem.
V kameni vytesán prostinký nápis.
Zde láska zhynula. Skolila ji závist.

Tady se zastavíš, pohladíš kámen,
slza se objeví, rty šeptají amen.
Na křížek zavěsíš věneček z vřesu.
Na chvíli spočíneš v tišině lesu.

Boží muka v stínu lesa. Kousek od cesty.
Tady se pomodlíš. A prosíš o štěstí.

Pavlna Rösslerová

EMPÍROVÁ KATOLICKÁ FARA V DOLNÍ ČERMNÉ

V roce 1344 bylo za krále Karla IV. zřízeno v Litomyšli biskupství, které se oddělilo od biskupství pražského. Téhož roku bylo pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství a prvním arcibiskupem se stal Arnošt z Pardubic. A již roku 1350 v soupisu far litomyšlského biskupství je uváděna Čermná jako farní ves s názvem Ruffa aqua (latinský název) mezi 16 farními vesnicemi v děkanátu Lanškroun. Je tedy jisté, že zde z doby osídlení vsi někdy v polovině 13. stol. na ostrohu obtékaném potokem Čermenkou stál jistě dřevěný kostel neznámého zasvěcení a při něm zmíněn kněz Jan. Zasvěcení kostela sv. Jiří je doloženo až z nápisu na historickém zvonu z roku 1536, kde je již patron kostela sv. Jiří uveden. To znamená, že Čermná byla buď plebánií, do které zajížděl kněz, nebo měla vlastní faru s vlastním knězem. O faře, jako budově, se nikde žádná zpráva nezachovala. Pokud zde stála v době husitských zmatků a bouří, byla obsazena utrakvistickými faráři.

Badatel pan Jan Šilar ve své práci Katolická fara uvádí: „V roce 1653 v soupisu podle víry se uvádí, že pořádné fary tu není, aby kněz v ní bydlel. Tehdy měla ves okolo 280 obyvatel a do Čermné zajížděl farář z Oustí. Farnost měla povinnost vůči faráři z Oustí 10 korců žita, 10 korců ovsu a 6 zádušních krav trvale na gruntě (1 korec = 93 l). Rolí však při horách, nehrubě úrodných, je půl lánu (1 lán cca 18 ha). Kronikář Vincenc Vašíček o faře zaznamenal, že zde byla budova s pozemky k obživě faráře“.

Po odeznění husitských bouří a zvláště po bitvě na Bílé hoře v roce 1620 došlo k ustálení náboženských poměrů v Čechách. A tak v roce 1671 došlo i na řádnou obnovu katolické fary v Čermné. Majitelé panství lanškrounsko-lanšperského a patronové většiny far na svém panství, Lichenštejnové, přízemní faru opravili. K ní byl dosazen farář Ondřej Kryštof Stell, který dojížděl z Lanškrouna. První katolický farář sídlící na zdejší faře po její opravě byl Václav František Ferdinand Cimprych, rodem z Lanškrouna. Tehdy to byla čtvrtá fara na jejich panství, která byla obsazena katolickými faráři: Ústí nad Orlicí, Lanškroun, Jablonné nad Orlicí a Čermná (je uvedena jako Czerma).

V roce 1714 do farnosti čermenské patřily obce: Jakubovice se zchátralou dřevěnou kaplí sv. Antonína z Padovy, Petrovice (kapli ani kostel dosud neměly), Verměřovice se zchátralou kaplí sv. Jana Křtitele, Dolní Dobrouč s větší kaplí P. Marie, Horní Dobrouč s kaplí sv. Mikuláše a Ostrov (kostel ani kapli dosud neměl). Uvádí se, že farnost měla na 4 500 duší.

Po sčítání všech obydlí a stanovení domovních čísel v roce 1771/72 dostala fara v Čermné číslo 1 a od ní se začaly číslovat další domy ve středu obce, kolem rynku. V místopise obce se uvádí, že fara nebyla hned poschodová. Když do ní v roce 1821 uhořel blesk a poškodil ji, byla opravena a až v roce 1835 bylo přistavěno patro.

Fara měla k obživě faráře, dvou kaplanů a tří sloužících 20,15 ha polí, 3,55 ha luk, 16 arů zahrady, 22,69 ha lesů a 2 ary neplodné půdy (bahnitý rybníček pro husy u fary, nyní travnatý vjezd do dvora). Po pravé straně při příchodu na faru stála velká zděná stodola, zděný chlév pro krávy byl v bočním zadním traktu fary (nyní

posilovna). Velký dvůr byl hrazený dřevěnými kolnami, ratejnou, stodolami a proskleným altánkem. To svědčí o tom, že někteří faráři hospodařili na polnostech. Později byla farská pole pronajímána drobným chalupářům. Ještě pan farář Jan Suchomel (zde působil od r. 1912 až 1936), který pocházel ze selského rodu z Lukavice, na několika hektarech polí hospodařil. Za jeho duchovní služby byla v roce 1935/36 obec Čermná rozdělena na Horní a Dolní Čermnou z ryze náboženských důvodů. V Horní Čermné byly převážně evangelíci a v Dolní Čermné byli téměř výlučně katolíci, mimo 6 rodin evangelíků. Na katastru Horní Čermné zůstal poutní kostel Narození Panny Marie na Mariánské hoře.

V roce 1939 při německé okupaci ČSR doznala obec a farnost druhého násilného dělení, když horní část Dolní Čermné, od rybníka na horní konec, byla začleněna do německých Sudet a administrativně spojena s Horní Čermnou. Zbytek obce od rybníka dolů byl v protektorátu Čechy a Morava jako Nieder Tschermna. Oddělená část v Sudetech a věřící katolického vyznání v Horní Čermné patřila pod farnost Bystřec, zbytek Dolní Čermné zůstal v dolnočermenské farnosti. Po válce se situace vrátila do svých původních katastrálních hranic, včetně farnosti.

Nejtěžší dobu svého kněžského i občanského života ve farnosti prožil na faře P. Čeněk Ptáček, rodem z českoněmecké rodiny z Lanškrouna. Do farnosti nastoupil v roce 1940 jako kaplan, poté jako administrátor a od roku 1944 pak jako farář. Zde prožil těžkou dobu fašistické okupace s rekvírováním 5 zvonů z farního kostela sv. Jiří pro válečné účely Říše. Po válce v roce 1948 nastoupil teror rudé komunistické totality, který byl srovnatelný s fašismem. Fara byla soustavně sledována (špiclována) členem SNB F. B. (bydlel v Dolní Čermné). Sledoval, kdo chodí na faru a kdy z ní vychází.

Dolnočermenská fara za léta německé okupace a pak za dobu komunistické totality byla jen udržována, nikoliv opravována a celkově chátrala. V průběhu 60. let byla zbourána zděná stodola napravo od vchodu do fary. S příchodem nového kněze P. Pavla Seidla došlo v roce 1997 na důkladnou vnitřní i vnější rekonstrukci fary, vybudování koupelen a WC, včetně nové krytiny a vnějších i vnitřních omítek. Tak vznikl pro kněze moderní pohodlný byt v patře a dole místnosti pro setkávání farníků, posilovna, kancelář a depozitář.

Při opravách sklepů fary byly nalezeny zazděné neznámé sklepní prostory a v nich pár střepů. Střepy byly, bohužel, vyhozeny bez jakéhokoliv historického prozkoumání. Možná by přiblížily období založení fary. Předpokládá se, že tyto prostory jsou původní sklepy po starém statku (nebo faře, nebo snad i tvrzi), který stál na tomto místě.

Patrová empírová římskokatolická fara je zapsaná v nemovitých historických památkách Dolní Čermné u Ministerstva kultury ČR pod č. 3870. Je tedy památkově chráněná a veškeré opravy a stavební zásahy musí být konzultovány s památkáři. Z toho důvodu lze na ni žádat o finanční dotace z MK a z jiných státních finančních zdrojů.

Z pozůstalosti místního badatele p. Jana Šilara z jeho rukopisu přepsal a doplnil V. Jansa; pro Poutník upravil -zj-

CO SE DĚJE VE FARNOSTI**DLOUHÉ ZIMNÍ VEČERY? PŘÍLEŽITOST SI NĚCO PŘEČÍST!****TICHÝ DECH – JAN TRACHTA**

Kniha je unikátním svědectvím mladého českého lékaře o tom, jak zachraňoval životy v krizových oblastech afrického Konga a na Haiti.

Jde o velmi osobní, s nadhledem a humorem psanou výpověď člověka, který vyrazil do dalekých končin plný romantického nadšení a postupně začal zjišťovat, že za zbytečné utrpení lidí nemůže jen chudoba a nedostatečná technická vyspělost zemí, ale především obyčejná lidská zpupnost (nejen místních) vládnoucích činitelů a úředníků. Dramatické líčení náročných operací v africké džungli a v haitských ruinách po zemětřesení se střídají s popisem exotických krajín a života jejich obyvatel i s líčením některých krvavých historických událostí nedávné doby. Kniha je tak dobře napsaná, že při jejím čtení přemýšlíte, jak byste sami mohli druhým prospět, a tak realistická, že si u toho rozhodně nestavíte vzdušné zámky. K zamýšlení je radost, veselí a ochota být připraven k pomoci druhým u lidí, kteří sami nemají nic, kteří jsou sužováni nemocemi i reálným nebezpečím ze stran různých guerrill – a přesto se smějí, zpívají, pomáhají...

Jan Trachta (1977) pracuje pro mezinárodní humanitární organizaci Lékaři bez hranic. Jako chirurg byl vyslán na sedm misí, převážně do oblastí ozbrojených konfliktů. V roce 2008, 2009 a 2011 pracoval na východě Konžské demokratické republiky, v lednu 2010 odletěl na Haiti a působil také na misích ve Středoafričské republice, v Jižním Súdánu a na Pobřeží slonoviny. Souběžně s misemi Lékařů bez hranic pracoval šest let na Klinice dětské chirurgie v Praze-Motole.

Budete-li mít někdo zájem si tuto skvělou knihu přečíst, ráda půjčím!

-AM-

DÍKY ZA DARY Z „KRABIČKOVÉ SBÍRKY“ PRO MISIE ZA ROK 2020

V našem farním kostele sv. Jiří je u obou vchodů stálá charitativní „krabičková sbírka“ pro zahraniční misie. Seznam předmětů, které se sbírají, je napsán přímo na krabičkách a pro přehlednost je seznam připojen i dole. Jedná se o věci a pomůcky, které se dají ještě použít. To znamená, že jsou funkční, čisté a použitelné. Tato sbírka je již stálá, na rozdíl od minulých let, kdy byla sezonní.

Také loni se sešlo pro misie hodně věcí: 31 optických brýlí, 4 páry skel brýlí, 9 pouzder na brýle, 1 obroučky brýlí, 1 pouzdro na vizitky, 1 blok na psaní, papíry na psaní, 5 propisovaček, 2 školní penály, 2 krabičky čistých pohlednic (přání a místopisné), 1 sada obrázků s tématem růženec, 1 igelitová taška zdravotnických a hygienických potřeb, 2 toaletní mýdla, 1 sáček drobností (klíčenka, medailonky apod.), 1 velká krabice vystřižených známek, 1 dámská kabelka a 100,- Kč.

Vše bylo dne 7. ledna 2021 odesláno Charitě sv. Anežky v Otrokovicích, která zajišťuje distribuci do misijních středisek. Peníze byly použity na poštovné, které bylo 89,- Kč, zbylých 11,- Kč bylo vloženo do kasičky v kostele.

Misiím, mimo materiální a finanční pomoc, jsou potřebné také naše modlitby a oběti, které jsou zvláště příhodné pro dobu postní. Prosím, věnujte na tento účel i své modlitby a své osobní oběti.

Pro připomenutí: sbírají se tyto věci a předměty:

a) pro přímou pomoc misiím:

- optické brýle, skla, pouzdra na brýle, „hokejky“, obroučky, sluneční brýle
- hodinky – jen funkční
- hygienické a zdravotnické potřeby, drogistické zboží
- psací, školní a kancelářské potřeby (propisky, tužky, pastelky, bloky, čisté papíry, dopisní obálky, sešity, apod.)
- šicí potřeby, knoflíky, nitě, látačky
- kusy látek z přírodních vláken, z nichž by se daly ušít kapesníky, zástěry, trenky ap. (ne umělá vlákna!)

b) pro nepřímou pomoc, tj. sbírkové předměty, které charita zpeněží ve sběratelských prodejnách a peníze zašle misiím:

- pohlednice čisté i použité vč. nalepených známek (nepoškozené škrtnáním nebo odtržením známek)
- použité telefonní karty, kalendářiky (kartičky)
- známky vystřižené z dopisů (ponechat min. 0,5 cm okraj), sbírkové přebytky - cizina i naše
- použité dopisní obálky s příležitostnými a účelovými razítky
- mince a papírové peníze všech dob i zemí (i z nedávné doby)
- růžence, sv. obrázky, přívěsky a bižuterie

c) peníze na nákup léků, potravin, materiálů a náradí pro dílny a na dopravné do zahraničí a pro Nadaci LL (likvidace lepry ve světě).

Věci označené „přímá pomoc“ jdou prostřednictvím charit přímo misiím. Předměty označené „sbírkové předměty“ jsou zpeněženy ve speciálních sběratelských prodejnách v zahraničí a výtěžek pak jde opět prostřednictvím charit misiím v rozvojových zemích.

Věci i peníze je možné předat i osobně p. Vladimíru Jansovi. O výsledku sbírky, tak jako vždy, budete informováni po jejich odeslání, kdy bude uveden seznam odeslaných věcí a peněz.

Vše, co se podařilo v roce 2020 sesbírat a poslat prostřednictvím charity pro misie, pomůže těm, kteří trpí nemocemi, zmírní bídu, podpoří vzdělanost a víru u našich vzdálených bratří a sester v rozvojových zemích Asie, Afriky a Jižní Ameriky.

Vám všem, kteří jste podpořili tuto sbírku, ať hmotně, finančně, modlitbou nebo osobní obětí, patří upřímný dík „Pán Bůh Vám odplatí!“ za vaši lásku, dobrotu, štedrost a milosrdenství, které projevujete tímto způsobem! Ještě jednou vám osobně, upřímně děkuji. **Sbírka v našem kostele pokračuje. Prosím, podpořte ji!**

Kvůli přísným bezpečnostním opatřením se nemohla konat sbírka pro Nadaci LL při koledování u vánočního stromu při mikulášském jarmarku. I tak byl nadaci

4. 12. 2020 odeslán finanční dar ve výši 200,- Kč. Děkuji dárci. Od počátku koledování v roce 1992 do konce roku 2020 bylo vykoledováno celkem 126 163,- Kč. Upřímné „Pán Bůh zaplať!“ všem za finanční i materiální dary.

Vladimír Jansa

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

V letošním 21. ročníku se vybralo na území Oblastní charity Ústí nad Orlicí do statických pokladniček 1 434 713,00 Kč a do online kasičky 421 422,00 Kč (toto je vybraná částka k 3. 2. 2021 – online sbírka probíhá až do konce dubna a stále ještě můžete přispět na www.trikralovasbirka.cz s VS 77705036).

Tři králové přijdou
ONLINE!
Otevřete jim na
www.trikralovasbirka.cz

Letošní Tříkrálová sbírka proběhla jinak, než jsme byli zvyklí. V situaci, ve které jsme se ocitli kvůli koronavirové pandemii, jsme čelili nesnadné výzvě, protože koledníci nemohli navštěvovat vaše domovy osobně s pokladničkami. Proto bychom chtěli velmi poděkovat všem, kteří si k nim našli cestu, anebo přispěli v online koledování na pomoc lidem v nouzi a podporu charitních sociálních služeb a projektů. S mudrci z Východu se k nám nenápadně vrací více světla a věřme, že i více naděje a zdraví v časech příštích.

Charita ČR založila v roce 2000 velice pěknou vánoční tradici. 6. ledna slavíme svátek Tří králů nebo také Zjevení Pána mudrcům z Východu a skrze jejich otevřenost i my jsme povzbuzováni k novému poznávání. Tříkrálová sbírka, to je tradice, důvěryhodnost a zapojení mnoha dobrovolníků, které spojuje jedna věc – pomoc lidem v tíživé životní situaci. První ročník proběhl v olomoucké arcidiecézi. Tehdy vyrazili do ulic na základě staré lidové tradice první dobrovolníci v oblecích králů a koledovali pro potřebné. V následujícím roce proběhla sbírka již na celém území republiky.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Pomáháme lidem na Orlickoústecku.

za oblastní charitu Ústí nad Orlicí Markéta Drmotová, tel. 734769713

AHOJ DĚTI! POSTNÍ DOBA

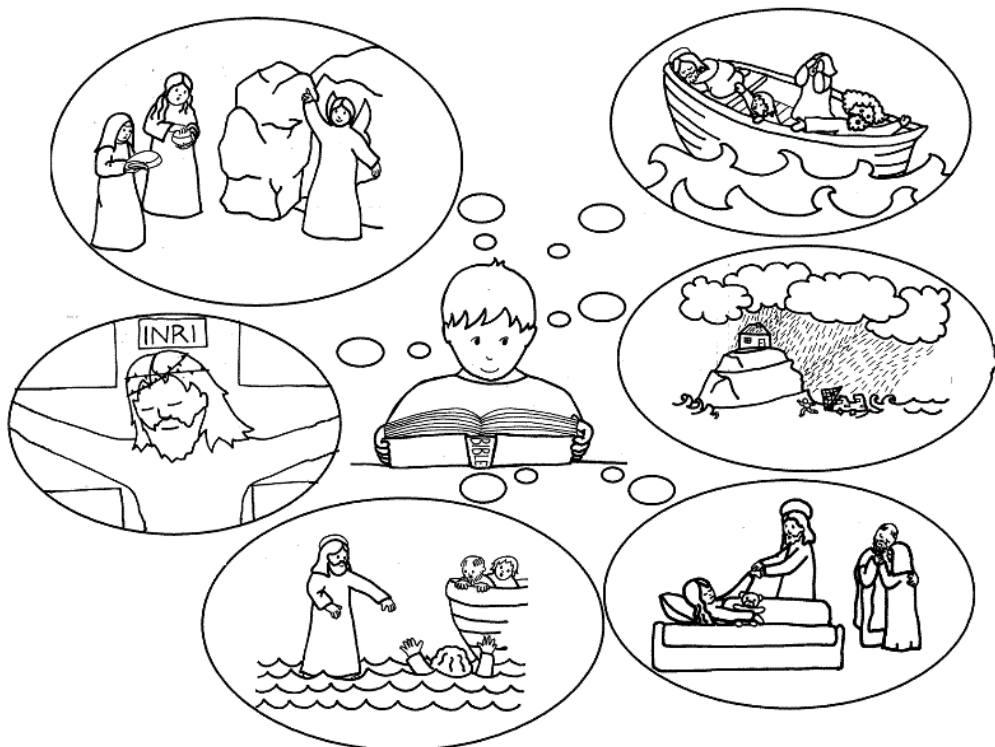
Postní doba trvá čtyřicet dní. Než v neděli po prvním jarním úplňku přijdou Velikonoce, chtějí se křesťané dobře připravit. Všichni společně hledáme, co je v životě opravdu důležité: přátelství s Ježíšem a také s druhými lidmi. Víš, čím takové přátelství roste?

Abychom měli nesobecké a poctivé srdce a aby nás nic nerozptylovalo, žijeme těchto čtyřicet dní střídavě. Ledacos načas odkládáme: třeba pohádky v televizi, odepřeme si sladkosti či různé oslavy. Říká se tomu půst. Vrací lidským srdcím prostotu a radost.

Také Ježíš se postil. Evangelia popisují, jak žil ve veliké skromnosti čtyřicet dní na poušti. Teprve pak vyšel, aby se setkával s lidmi a vyprávěl jim o svém Otci.

Postní dobou nás provází výzva: „Obraťte se a věřte evangeliu.“

Poznáš všechny události, o kterých se píše v evangeliích a věříš jim?

(text: převzat a upraven ze stránky: <https://deti.vira.cz/kalendar/postni-doba/co-je-postni-doba>)

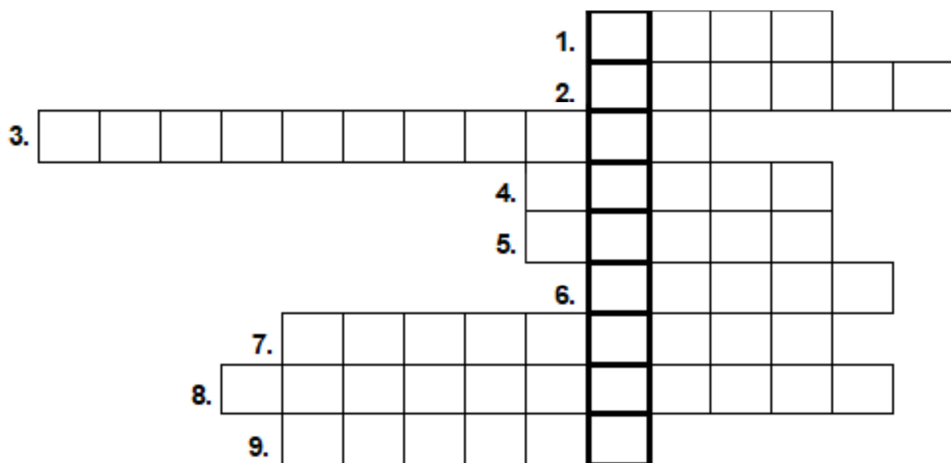
(obr.: https://deti.vira.cz/files/files/omalovanky/postni_doba.gif)

-em-

PRO STARŠÍ

V dnešní tajence se dozvíte, na co se po dobu 40 dní připravujeme dobou postní.
Proč byl Ježíš ukřižován a co následovalo po ukřižování Pána?

1. Vědomí reality, která se nedá dokázat.
2. Něco, co nedokážeme odůvodnit a dokázat – a přece se to děje.
3. Jak se jmenuje zahrada, do které se šel Ježíš modlit před ukřižováním?
4. Jak se nazývá první ze svátostí? Obvykle ji přijímáme už jako malí.
5. V notách zapsaný text.
6. Jak se nazývá sedmý den v týdnu, věnovaný odpočinku a upuštění od pracovní a všední činností?
7. Jak se nazývají první čtyři knihy v Novém zákoně, neboli MaMaLuJa?
8. Jak se jinak dají nazvat Ježíšova přirovnání?
9. Jak se nazývá doba, ve které se snažíme ztišit, více naslouchat Božímu slovu?

V minulém vydání jste měli za úkol najít v textu všechny chyby, mnohým se podařilo najít všech 11 chyb.

-em-

INFORMACE Z 5. JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI DOLNÍ ČERMNÁ KONANÉHO DNE 21. LEDNA 2021

Páté jednání Pastorační rady farnosti (PRF) se konalo podle plánu ve čtvrtek 21. ledna 2021 od 18 hod. na faře. Předmětem jednání bylo zejména zhodnocení vánočního období a aktuální situace nouzového stavu včetně možností, které nám dává. Probíraly se plány na rok 2021, podrobněji pak pro dobu postní a velikonoční, i další záležitosti, program byl opět velmi obsáhlý.

Otec Jan vyslovil poděkování za Tříkrálovou sbírku. S ohledem k jejímu průběhu on-line byl její výsledek překvapivý, jen v Dolní Čermné se do charitních pokladniček vybralo celkem 46.974,- Kč (*pozn.: ve Verměřovicích 14.891,- Kč a v Petrovicích 7.560,- Kč*). Uvedená částka představuje hotovost a nejsou v ní zahrnuty bezhotovostní příspěvky přispěvatelů zaslané na charitní účet.

Připravena je změna při vybírání v kostelech – košíčky na vybírání peněz jsou hotové. PRF upouští od své původní představy, že by se košíčky v kostelech při vybírání posílaly, v nynější době to z důvodů hygienických není vhodné. Navrhuje, aby 2 lidé, které požádají kostelník nebo kostelnice, obešli kostel s košíčky a pak je dali před oltář jako důležitý symbol oběti: dávám ze svého, zříkám se něčeho svého ve prospěch druhých.

Ohledně mší svatých a rezervačního systému bylo konstatováno, že četnost mší svatých v rámci možností 5. stupně protiepidemického systému byla snad dostačující a každý, kdo měl o účast na nedělní mši zájem, se dostal po přihlášení přes elektronický rezervační systém. Mše svaté ve všední dny byly bez rezervace a někdy ani nebyla využita možná kapacita. Na to reagovali někteří členové PRF s tím, že jménem celé farnosti je třeba poděkovat otci Janovi za pravidelných šest nedělních mší (tj. 2 v sobotu s nedělní platností a 4 v neděli, kdy – s ohledem na kapacitu farního kostela – měla příležitost vystřídat se většina farníků). Nebylo vůbec obvyklé, aby v této době byla taková příležitost, a ve srovnání s okolními farnostmi jsme byli spíše výjimkou; a v naší farnosti to takto fungovalo již od neděle Svátku Svaté rodiny 27. prosince. Farníci jsou si této služby otce Jana vědomi a všichni jsme mu za to velice vděční a vážíme si toho, co pro nás dělá. Probíralo se jak pokračovat, kdyby nastalo rozvolnění. Do filiálních kostelů se vejde málo lidí. Pokračovali bychom zřejmě tak, že mše budeme konat i za této situace ve farním kostele v Dolní Čermné a bylo by možné snížit počet nedělních mší.

Jednalo se o změně postojů při mši svaté. K tomu otec Jan vysvětlil, že nový misál si přeje, aby se stání více rozšířilo a při kterých částech mše svaté by se mělo stát; stání je postoj připravenosti. Z důvodu zažitých zvyklostí v naší farnosti při klekání a vstávání, kdy dochází spíše k rušení mše svaté, je nutné sjednocení postojů. Jednotně budeme klekat při epiklezi – vztáhnutí rukou kněze nad dary. Po vyslovení „Tajemství víry“ se postavíme.

Bohoslužba na Popeleční středu, která letos připadá na 17. února, je na základě nóty Kongregace pro bohoslužbu a svátosti upravena tak, že obvyklá formule pronášená nad každým věřícím označovaným popelem bude pronesena najednou nad

celým shromážděním a věřící budou označováni popelem pouze samotným gestem beze slov. Mše svaté budou slouženy v časech odpoledních a večerních (maximálně tři) tak, aby měly možnost účasti rodiny s dětmi, starší farníci i všichni ostatní.

Postní duchovní obnova se bude konat 12. a 13. března, tj. před 4. nedělí postní, a povede ji P. Vladislav Brokeš z Ústí nad Orlicí. Byl by zachován obvyklý program s tím, že organizační záležitosti se budou opět rozhodovat podle aktuálních možností.

Termín prvního svatého přijímání byl s rodiči dětí dohodnut na 6. června 2021. Seznámení s dětmi, které letos půjdou k prvnímu sv. přijímání, zkusíme letos jinak – sestříhané virtuální představení, umístěné na webu farnosti, které by mohlo sloužit i jako památka dětem.

Diskutovalo se i o záležitostech farního časopisu Poutník. Členové PRF se shodují, že Poutník je vhodné dávat na web hned v pondělí po jeho vydání v tištěné podobě. Byly dány návrhy na oslovení možných přispěvatelů do historické rubriky.

Zpovídání před Velikonocemi zůstane zachováno, jak bývalo obvyklé, tj. na Květnou neděli (bude zřejmě od 17:30 do 20 hod.) a také v některých dnech Svatého týdne. Rovněž tak předpokládáme zažitý průběh Svatého týdne a Velikonoc (obřadů a mší svatých).

Byl naplánován termín farního výletu v roce 2021 – na sobotu 18. září. Probíraly se návrhy kam jet, upřesněno bude na dalším jednání PRF.

Projednán byl pastorační plán na rok 2021; je sestaven obdobně jako v minulém roce. S ohledem na předpokládaná omezení ho zatím nemá smysl rozšiřovat o další akce. Spíše je třeba počítat s tím, že i některé naplánované akce se nebudou moci konat nebo se budou konat v určitých omezeních. Podrobněji se s ním můžete seznámit na webových stránkách farnosti a na nástěnce v kostele.

Další jednání PRF se uskuteční ve čtvrtek 18. března 2021 od 18 hod. na faře v Dolní Čermné.

zpracovala Hana Vágnerová

Ekonomické okénko

Ve čtvrtek 28. ledna 2021 se na faře sešla Ekonomická rada farnosti a projednala následující body:

- oprava střechy na faře a renovace oken
- oprava střechy a hromosvodu v kostele
- brigáda 8. 5. 2021 na Mariánské Hoře
- elektrické vytápění fary
- obětní stoly Mariánská Hora a Petrovice
- ozvučení ve Verměřovicích
- podlaha v presbytáři, nákup sekačky aj.

Redakční rada se omlouvá, že na celou informaci již nezbylo v tomto Poutníku místo. Zveřejníme ji v příštím čísle, tj. 4/2021.

-zj-

Popeleční středa (17. 2. 2021)

Popeleční středa – udílení popelce (17. 2. 2021)

POUTNÍK – BŘEZEN 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300
Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 13. 3. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**